

Χάρης Βλαβιανός

Ἡ εὐθραυστη ἐπικράτεια τῶν λέξεων

Ποιήματα | Σχεδιάσματα | Μεταγραφές: 1991-2003

Ἀπό τή *Νοσταλγία τῶν οὐρανῶν* (1991) ἕως τό *Adieu* (1996) καί ἀπό τόν *Ἄγγελο τῆς ἱστορίας* (1999) ἕως τό *Μετά τό τέλος τῆς ὁμορφιάς* (2003), ἡ ἀναδρομική ἐπανεκδοση τεσσάρων ἐξαντλημένων ποιητικῶν συλλογῶν τοῦ Χάρη Βλαβιανοῦ ἀναδεικνύει τή διαδρομή καί τό ποιητικό στίγμα ἑνός δημιουργοῦ πού ἀνασκάπτει συστηματικά τό ποιητικό ὑπέδαφος σέ ἀναζήτηση τῆς φλέβας πού θά ἀρδεύσει μέ νέα ἔνταση τό ἔργο του, καί τολμᾷ νά διανοίξει τή φόρμα τοῦ ποιήματος μέχρις ἐξαντλήσεώς της ὥστε νά ὑποδεχτεῖ τόν γόνιμο στοχασμό γύρω ἀπό τόν ἔρωτα, τήν ἱστορία τῶν ἰδεῶν καί τῶν τεχνῶν, τήν πολιτική καί τή φιλοσοφία. Συνδιαλεγόμενος μέ ἑτερόκλητα λογοτεχνικά εἶδη, ρεύματα καί δημιουργούς, μεταγράφοντας, διασκευάζοντας ἢ ἀκόμη καί παρωδώντας τό ποιητικό τους ἰδίωμα, ἀναζητώντας τούς τρόπους μέ τούς ὁποίους ἡ ἐμπειρία τῆς ζωῆς μπορεῖ νά μετουσιωθεῖ σέ ἐμπειρία τῆς γραφῆς, ὑποτάσσοντας τόν ἐνδιάθετο λυρισμό του στόν στοχασμό, ὁ Χάρης Βλαβιανός ἀποκαλύπτει τούς ἄρμους τῆς ποιητικῆς του καί ταυτόχρονα ἀπαλλάσσει τήν ἐνδοσκόπηση ἀπό τόν σολιψισμό της γιά νά τήν ἀνασυνδέσει μέ τήν κοινή ἀνθρώπινη περιπέτεια.

«... Τά ποιήματα τοῦ Βλαβιανοῦ, τά ὁποῖα γνωρίζω ἀπό τά βιβλία πού ἔχουν μεταφράσει σι' ἀγγλικά ὁ Ντ. Κόννολυ καί ἡ Μ. Καραβαντᾶ, εἶναι ἄκρως ἐλκυστικά. Τά χαρακτηρίζει ἡ καθαρότητα τῆς σκέψης, ἡ γλωσσική ἀκρίβεια, τό ἀνεπιτήδευτο, ἄμεσο ὕφος».

JOHN ASHBERY

«Στήν ποίηση τοῦ Βλαβιανοῦ, ἐξάλλου, ὀφείλουμε τή συναρπαστική ἀπορία σχετικά μέ τό ἐάν ἡ φλόγα ἑνός κεραιοῦ, τοποθετούμενη ἀνάμεσα σέ μιᾶ ὀθόνη καί μιᾶ πηγῆ φωτός, π.χ. τή φλόγα ἑνός δευτέρου κεραιοῦ, θά ρίξει ἐκεῖ τή σκιά της ἢ κάποιο εἶδωλο διαφορετικῆς τάξεως ἢ τίποτα. Αὐτό εἶναι ἀκριβῶς τό λογικό καί συνάμα διαισθαντικό κέντρο ὅπου πάλλεται ἡ καρδιά τῆς σύγχρονης ποίησης...»

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΑΡΑΝΙΤΣΗΣ

«... Ὁ Βλαβιανός εἶναι ἕνας στοχαστικός ποιητής πού τολμᾷ νά καταδυθεῖ στά "σκοτεινά μονοπάτια τῆς μεταφυσικῆς", ἀναζητώντας "τό δέρας τῆς τέλει μορφῆς". Ἡ ἐμμονή του μέ τή γλώσσα δημιουργεῖ "θραύσματα ποιημάτων" πού μοιάζουν μέ ψηφίδες ἑνός ὑπέροχου μωσαϊκοῦ. Παραδόξως, αὐτές κατορθώνουν νά συνθέσουν μιᾶ ὀλοκληρωμένη εἰκόνα: "Τό φύλο τῆς πραγματικότητας. / Τό ἐξάισιο ποίημα του ἀληθινοῦ"».

MICHAEL LONGLEY

«Φωνή ἰσχυρῆς διανοητικότητας, πού ἐντούτοις δέν ἀγνοεῖ τά δικαιώματα τῆς συγκρατημένης συγκίνησης, ἔλκεται ἀπό τή δυνατότητα μιᾶς σύνθεσης πού ἐκδιπλώνεται σέ χαλαροῦς συνειρ-

ISBN: 978-960-504-071-0**Σελ. 288, τιμή: € 16,50****Σχήμα: 17,2x24εκ.****Σχεδιασμός βιβλίου: Π. Δουβίτσας**

Ἐνδόξαι Νεφέλαι

μούς αλλά επιστρέφει με άνεπαίσθητους νυγμούς στον σταθερό θεματικό άξονά της και μετατρέπει την αυτοβιογραφική μυθολογία της στο κερδισμένο στοίχημα μιάς ποιητικής με έκδηλη ιδιοπροσωπία».

ΔΗΜΗΤΡΑ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο Χάρης Βλαβιανός γεννήθηκε στη Ρώμη τό 1957. Σπούδασε Οικονομικά και Φιλοσοφία στο Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ και Πολιτική Θεωρία και Ίστορία στο Πανεπιστήμιο της Όξφορδης. Έχει εκδώσει ένδεκα ποιητικές συλλογές, με πιά πρόσφατες τίς συλλογές *Διακοπές στην πραγματικότητα* (2009), ή όποία απέσπασε τό Βραβείο του περιοδικού *Διαβάζω* (2010), *Σονέτα τής συμφορᾶς* (2011), ύποψήφια γιά τό Κρατικό Βραβείο Ποίησης (2011), και τήν *Ίστορία τής δυτικῆς φιλοσοφίας σέ 100 καϊκού* (2012). Έπίσης τρεΐς συλλογές δοκιμίων, *Ο ἄλλος τόπος* (1994), *Ποίον ἄφορᾶ ἡ ποίηση; Σκέψεις γιά μιά τέχνη περιπτή* (2007), *Τό διπλό ὄνειρο τής γραφῆς* (2010, ἀπό κοινου μέ τόν Χρήστο Χρυσόπουλο). Έχει μεταφράσει ἔργα κορυφαίων Ἀμερικανῶν και Εὐρωπαϊῶν ποιητῶν: Walt Whitman, Ezra Pound, William Blake, John Ashbery, Zbigniew Herbert, Fernando Pessoa, E.E.Cummings, Michael Longley και Wallace Stevens. Πρόσφατα κυκλοφόρησαν σέ μετάφρασή του τά *Τέσσερα Κουαρτέτα* του Τ. S. Eliot και ἡ *Άνθολογία ἐρωτικῆς ποίησης*. Διευθύνει τό περιοδικό *Ποιητική*. Διδάσκει ἱστορία και πολιτική θεωρία στο Ἀμερικανικό Κολλέγιο Ἑλλάδος.

«Τά ὄριμα βιβλία του Βλαβιανου, ἀπό τή *Νοσταλγία τῶν οὐρανῶν* μέχρι τό *Μετά τό τέλος τής ὁμορφιάς*, περιστρέφονται γύρω ἀπό τό ποθητό, ἄλλοτε οἰκείο κι ἄλλοτε μακρινό, κέντρο τής ζωῆς και τής τέχνης του ποιητικού ὑποκειμένου, σέ μιά διαρκή προσπάθεια νά συνδυαστοῦν κι ἐντέλει νά συμφιλιωθοῦν οἱ δύο αναπόδραστα διαπλεκόμενες ἀλλά και ἀνόμοιες καταστάσεις: ὁ καθημερινός βίος και ἡ ποιητική ἰδιότητα και λειτουργία. Ἐπιπρόσθετα, ἡ ὄριμη ποίηση του Βλαβιανου ἀντανακλᾶ τή ζύμωση τῶν ἰδεῶν πού παρατηρεΐται τίς τελευταΐες δεκαετίες σ' ἕνα εὐρύ φάσμα τῶν ἀνθρωπιστικῶν και κοινωνικῶν ἐπιστημῶν, π.χ. τόν προβληματισμό γιά τήν οὐσία και τά γνωρίσματα τής μετανεωτερικότητας ἢ γιά τή βαθύτερη φύση τής ποιητικῆς ἐμπειρίας. Για τόν Βλαβιανό, ποίηση χωρίς συγκινημένη σκέψη ἢ/και χωρίς σκεπτόμενη συγκίνηση δέν μπορεΐ πιά νά γραφεΐ».

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΓΑΡΑΝΤΟΥΔΗΣ

Ξυδάει Νεφέλη